

der, som det ofte sker, hersker Fortielse om Livets naturlige Ting, til Samlivet med en Mand, Skibskaptejn Riber. Ypperligt er Indledningskapitlet, Bryllupsaftenen, da Moderen undviger sin Datters indtrængende Bøn om at maatte blive hos hende denne ene Nat. Den unge Brud har faaet at vide, at Redstemor Riber har slæbt en gammel Brudeseng frem. Først nu gaar det op for hende, det utrolige, umulige, at hun er bestemt til at dele den med sin Mand. — De har vidst det alle, Moderen med, kun ikke hun! — Om Natten løber hun saa fra Manden ud paa Gaden, han sætter efter hende, og hun resignerer, brat overrasket ved hans ømme, men myndige Ord.

Uvidende og uhyre naiv, som hun er i Følge sin Opdragelse, bliver hver Hændelse hende en ny Kilde til Rædsel. Der bliver siddende i hende en forfærdet Forbavselse over Livet, som hun aldrig vinder over. Hun kommer til London, og Kaptejnen trækker hende rundt paa Forlystelsessteder af alle Slags og til halvsjofle Sømandsmidage, hvor hun, skræmt og uheldig, som hun er, føler sig utryk ved alt. Hendes Mand, der er brutal og opfarende, men lidenskabelig forelsket i sin unge Hustru, ligeoverfor hvem han ikke er ganske blottet for Finfølelse, er besjælet af den redeligste Vilje til at gøre deres Ægteskab lykkeligt. Alligevel gaar det itu for dem og maa gøre det paa Grund af den store Forskel i deres Tankesæt og hittidige Liv, og til Trods for, at hun til en vis Grad er ret glad i ham, det vil sige, saa meget, som hun er i Stand til. Hun er ingen sanselig Natur, i hvert Fald er hendes Sanser ikke vaagne, og da hun knytter sig til ham ganske ung, har hun end ikke Anelse om, hvad Kærlighed vil sige.

Da hun begynder at forstaa, at Manden har ejet andre Kvinder for hende, mister hun helt Grund under Fødderne. Om Bord i Skibet „Orion“, hvor de bestandig er henviste til hinandens Selskab, aflægger han en Dag aabent Skrifte om sit Livs brogede Eventyr. Der sker nu det mærkelige, at hendes Hjerne fra det Øjeblik kun sysler med hans slibrige Historier; selv kold, falder hun tidligt og sildigt over ham for at faa ham til at fortælle indtil de intimeste Detailler, samtidigt med, at hun ubarmhertigt afviser hans Tilnærmelser. Hun piner ham til det yderste med sine indgaaende Spørgsmaal. Fortvivlet slaar han sig paa Drik og Bibellæsning. Der opstaar forvirrede Tanker hos ham om, at han er forraadt ved hende, lige som Jesus ved sin Discipel; og skræmt fra Vid og Sans, styrter han sig en Morgen i Bølgerne.

Bogen indeholder foruden denne tre Fortællinger: „Madam Høiers Lejefolk“, som var Fru Skrams Debut for en halv Snes Aar siden, og Karens Jul, der beretter om en stakkels forladt Pige med hendes Barn, hvis Faders Navn hun ikke en Gang kender, som hen imod Juletid søger Tilflugt i en faldefærdig Rønne. Her finder Politiet hende og giver hende af Medlidenhed Lov til at blive over Jul, men ikke et Minut længere. Juleaften dør hun saa af Sult.

„In Asiam profectus est“ handler om et ungt Menneske, der er oppe til Artium. I den latinske Stil tror han at have begaaet en Bommert. Han be'r nu af hele sin Sjæl til Vorherre, at han vil gøre et Mirakkel og

rette denne Fejl. Paa Eksamensdagen faar han bedste Karakter for Stilen; hans Tro paa Guds Almagt kender ikke længer nogen Grænse. At der maaské slet ikke har været nogen Fejl, falder ham ikke et Øjeblik ind.

Fru Skram har haft den Lykke at se sig meget om i Verden, det kommer hende til Nytte som Fortatter. Der er Scener i „Forraadt“ fra Livet til Søs og Skildringer fra London, som er tegnede med stort Mesterskab og fin Kunst. Fru Skram forstaaer med godt afpassede, malende Ord at prente uforglemmelige Billeder ind i Læsernes Bevidsthed.

Fru Rosalie.

Der er Forskel,

Naar en *Mand* er Genstand for Bagvaskelse, saa gaar han til Bagvaskeren og kræver ham til Regnskab, eller han anlægger Svøgsmaal imod ham og afventer roligt Udfaldet. Er de begge Forretningsmænd, kan man se dem uden tilsyneladende Bitterhed fortsætte det mulige Forretningsmellemværende, medens selvfølgelig den private Omgang er afbrudt. Naar Processen er til Ende, og Bagvaskeren ikke har kunnet bevise sit Udsagn, giver dette ikke den Fornærmede Anledning til at hovere. En kølig Høflighed er den dannede Mands Kvittering. Ikke saa med *Kvinden*!

Kommer Ondskabens, Smaalighedens eller Misundelsens Udslag i Bagvaskelsens Skikkelse til hende, saa sætter hun sig til at klage og græde, og er hun enlig stillet eller Enke, da kan man oftest høre hende beklage sig over, at hun ingen har til at forsvare sig, hvor hjælpeløs hun er, og hvor ond Verden er. Hendes Veninder tager Del i hendes Smerte og blander deres Taarer med hendes. Hun føler Nag og Bitterhed mod Rygtesmeden, hun hader ham eller hende; hun glemmer aldrig, hvad hun har maattet lide. Kun Tiden eller Døden udjævner Sagen.

Fritz v. d. Fromm.

Kvindernes Bygning paa Chicagoudstillingen.

(Nylænde.)

Kvindernes Bygning er beliggende lige ved en af Hovedindgangene til Udstillingspladsen og paa en Side af den store Kvadrat, rundt om hvilken Hovedbygningerne opføres. Fra Havetage og Balkonerne vil man faa en glimrende Udsigt over Udstillingens Pladser og Bygninger og Michigansøen. Bygningen er 400 Fod lang og 200 Fod bred og er bygget for en Sum af 200,000 Dollars og overdraget Damekomiteen.

Hensigten med denne Bygning er at fremvise og anskueliggøre de bedste Resultater af Kvindearbejdet og samtidig under Udstillingstiden at skaffe Kvinder den størst mulige Bekvemmelighed og Komfort.

Tegningen til Bygningen blev valgt blandt flere konkurrerende Udkast, alle af kvindelige Arkitekter. Baade til Lands og til Vands kan man komme til Bygningens Indgange, og fra hver af disse Indganges Vestibuler kommer man lige ind i Hovedgalleriet, som befinder sig i Midten af Bygningen, og som

bliver oplyst gennem en stor Glaskuppel i Taget.

Anden Etage er indvendig forsynet med Søjlegange, og herfra vil man faa det bedste samlede Indtryk af Bygningens Udstilling.

Komiteen har været i stadig Virksomhed for at sikre sig udmærket Kvindearbejde. Udvalget af de kvindelige Arkitekters Arbejde har allerede været meget drøftet og vil vise et interessant Resultat. En Kvinde har faaet overdraget at modellere Karyatiderne, som bærer Harpetaget, og man har indbudt Kvinder til Konkurrence for Udførelsen af Statuer til at smykke Taget og til Reliefarbejderne i Bygningernes Felter. Flere af Overfladerne vil blive dækkede af Freskoer, ogsaa udførte af Kvinder, som har det fornødne Talent og Erfaring til dette Arbejde. Man haaber ogsaa, at Kvinder vil paatage sig det meste af det indvendige Dekorationsarbejde.

Der vil blive givet Anledning for dem, som ønsker det, til at faa deres Udstillingsgenstande bragte i Samklang med Bygningen og dens Udstyr, baade paa en kunstnerisk og praktisk Maade, saaledes f. Eks. ved udskaarne Væggefyldinger, Jern- og Messingarbejde, Balustrader til Trapperne, dekorative Tapetserier, Gobeliner o. s. v.

Enhver Kunstforening eller enkelt kvindelig Udstiller, som ønsker Plads for saadanne Dekorationer i Kvindernes Bygning, anmodes om at henvende sig til Sekretæren for Damekomiteen, saa snart som muligt, for at det fornødne Arrangement kan gøres, og der kan blive sendt dem Maal og sikret dem den Plads, som er nødvendig for deres Arbejde.

Kvindebygningen vil komme til at indeholde rummelige Saloner, Kabinetter, Balkoner og overbyggede Haver, Læse-, Skrive- og Komitéværelser, en stor Forsamlingssal, hvor Organisationer og Klubber kan mødes til Udveksling af Meninger og for at høre Foredrag af udmærkede kvindelige Talere; de Kvinder, som er Udsendinge fra Pressen, vil finde specielle Arbejdsværelser etc. Alt dette kan de besøgende Kvinder benytte sig af uden at erlægge nogen Entré.

I Bibliotheket vil et Værelse indeholde Bøger, skrevne af Kvinder, og et andet Beretninger og Statistik over alt Arbejde, hvori Kvinder er beskæftigede, men som ikke godt kan udstilles. Der vil ogsaa ordnes et Mønster-Hospital med kvindelige Læger og Sygeplejersker i Praksis, og lige op til dette en Afdeling, der optager til Pleje og Rekreation Kvinder og Børn, som anfaldes af pludseligt Ildebefindende eller er udmattede og afkræftede.

Systemerne for de forskellige Lærestalter til Uddannelse af Sygeplejersker vil forevises i Mønsterhospitaler; Forelæsninger vil ogsaa holdes og Fremvisning af de forskellige Detaljer ved et Sygeværrels Indretning o. s. v.

En Børnehave-Afdeling vil overlades de forskellige Foreninger, som ønsker at fremvise deres Systemer, hver efter sin Tur.

Der vil ogsaa være et Mønsterkøkken, indrettet efter alle Hygiejns Fordringer, med Hensyn til Ventilation o. l. og med alle moderne Bekvemmeligheder og arbejds sparende Opfindelser. I dette Køkken vil de forskellige Foreninger holde Foredrag og give praktiske Anvisninger i Kogekunst. Spisesedlerne vil sammensættes af uddannede